

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் இன்று (8-10-2010)
மத்திய ஜவுளித் துறையின் ஒருங்கிணைந்த திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைக் கொடுக்கி வைத்து ஆர்த்திய உரை :

இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற இந்த விழாவிலே கலந்துகொண்டு உங்கள் அனைவரையும் சந்திப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மகிழ்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான காரணம், இந்த விழா கைத்தறியையும் இணைத்து முன்னேற்றுகின்ற ஒரு திட்டத்தோடு நடைபெறுகின்ற விழா என்பதாலும், இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக நம்முடைய தமிழகத்திலேதான் இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்படுகின்றது என்பதாலும் ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சியாகும்.

இதிலே நம்முடைய தம்பி தயாநிதி மாறன் அவர்கள் மத்திய ஜவுளித் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டு நிதியுதவித் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு தொழில்நுட்பத்தை மேம்படுத்த வட்டிச் சலுகை உதவியாக 1000 கோடி ரூபாயும், தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் அமையவிருக்கும் 16 திட்டங்களுக்கு 415 கோடி ரூபாயும் வழங்கியிருக்கிறார். இதன் மூலம் 50 ஆயிரம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பயனடைவதோடு, ஆயிரக்கணக்கான புதிய வேலைவாய்ப்புக்கள் ஜவுளித் துறையிலே தமிழத்திலே உருவாவதற்கு வழிவகுத்துள்ளது.

இந்த ஜவுளித் துறையில் இப்படியொரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியது மாத்திரமல்லாமல், ஜவுளித் துறையிலே ஒரு முக்கியமான இடத்தை தமிழகம்

பெறவும், தம்பி தயாநிதி மாறனால் வழிவகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்களெல்லாம் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். ஜவனித் துறையை தயாநிதி மாறன் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபோது, “ஜவனித் துறைதானா ?” என்ற எண்ணம்தான் தோன்றியது. ஆனால், எந்தத் துறையானாலும், அந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற அமைச்சர்கள் காட்டுகின்ற திறமையினால் அந்தத் துறைக்கே ஒரு சிறப்பு, ஒரு உயர்வு வருவதுண்டு. அதைப்போல, தம்பி தயாநிதி மாறனுடைய தலைமையிலான இந்தத் துறைதானா என்று கேள்வியாகக் கேட்கப்பட்ட அந்தத் துறைக்குக்கூட ஒரு பெரிய சிறப்பு உருவாகியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. (கைதட்டல்)

ஒருவர் எனக்கு ஏதாவது வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்டபோது, ஒரு பெரியவர் ஒரு ஊசியை எடுத்துக் கொடுத்து, “இந்தா, இந்த ஊசியை வைத்துக் கொண்டு பிழைத்துக் கொள்” என்று சொன்னார். அவர் அந்த ஊசியைப் பார்த்தார். ஒரு பக்கத்திலே ஒரு துவாரம் இருந்தது. இருந்தாலும், அந்த ஊசியைப் பயன்படுத்துகிற அறிவு இல்லாத காரணத்தினால், அந்த ஊசியினாலேயே அந்த ஊசியைக் கொடுத்த பெரியவரின் கண்ணேகுத்தினார். அப்படி ஊசி அவருக்குப் பயன்பட்டது. இப்படி எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள் நாட்டில். யார் ஊசி கொடுத்தாலும், கொடுத்தவருடைய கண்ணையே குத்துகின்ற ஆட்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். அப்படி ஊசி கொடுத்தவருடைய கண்ணையே குத்தியவன் அவன்.

இன்னொருவனிடத்திலே ஊசி கிடைத்தது. அவன் உற்று உற்றுப் பார்த்தான் ஊசியை. அந்த ஊசிக்கு ஒரு காது இருந்ததைப் பார்த்தான். அதிலே ஒரு நூலைக் கோர்த்து தைக்க ஆரம்பித்தான். எத்தனையோ உடைகளை தைத்தான். தைத்து, தைத்து அந்த ஒரு ஊசியால் அந்த

ஊரிலேயே ஒரு பெரிய வியாபாரியாக ஆனான் என்பது பழைய கதை.
(கைதட்டல்)

அதைப்போல, தம்பி தயாநிதி மாறனிடத்திலே ஒரு ஊசிதான் கொடுத்தார்கள்; அவர் அந்த ஊசியை வைத்துக் கொண்டு, இன்றைக்கு ஒரு உத்திரத்தையே உருவாக்கியிருக்கிறார் என்பதற்கு அடையாளமாக இன்றையதினாம் இந்த விழா இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தயாநிதி மாறன் பொறுப்பேற்றபிறகு, என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நான் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். இந்த ஒருங்கிணைந்த திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டம் இருக்கிறதே, இது இந்தியா முழுவதும் செயல்படுத்தப்படும் திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் 2 ஆயிரத்து 300 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் அடுத்த 5 ஆண்டுகளில் 30 இலட்சம் பேருக்குத் தேவையான திறனை மேம்படுத்தி, அவர்கள் ஜவுளித் துறையில் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்கு வழி வகுக்கும்.

அவர்களுடைய திறனை வளர்ப்பதற்கு, அதற்கொரு திறனை உருவாக்கக்கூடிய பயிற்சியும் தேவை. அந்தப் பயிற்சியும் இப்போது அளிக்கப்படுகிறது. அதற்கும் ஏற்றவாறு தொகை ஒதுக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டமும் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இந்தியாவிலேயே முதலாவதாக இந்தத் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சி மையம் தமிழ்நாட்டிலேதான் தொடங்கி வைக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணும்போது, திறனை மேம்படுத்துகின்ற ஆற்றல் இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டிற்குத்தான் உரியது என்பதை நாம் சொல்லாமல் சொல்லுகின்றோம். ஓரண்டு ஆண்டுகளில் இதுபோன்ற 12 பயிற்சி மையங்கள் தமிழகத்தில் தொடங்கப்பட உள்ளன. அவற்றின் மூலம் 25 ஆயிரம் பேருக்கு ஆடைத் தொழிலில் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகள் கிடைக்கவிருக்கின்றன.

15.8.2010 சுதந்திரத் திருநாள் அன்று நம்முடைய சென்னை மாநகரத்தில் கோட்டையில் தேசியக் கொடியை நான் ஏற்றி வைத்து உரையாற்றிய பொழுது, "வேலைவாய்ப்பு இல்லாத, 10ஆம் வகுப்பு மற்றும் 12ஆம் வகுப்பு படித்த இளைஞர்கள் - பொறியியல், இளங்கலை, முதுகலைப் பட்டம் பெற்ற இளைஞர்கள் ஒரு இலட்சம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பெற வழிவகுக்கும் நோக்கில் 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீட்டில் திறன் வளர்ப்புப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படும்" என்று குறிப்பிட்டேன்.

நான் செய்த அந்த அறிவிப்பின் தொடர்ச்சியாக அல்ல; துணையாக, மத்திய அரசின் சார்பில் - மத்திய அரசு என்றைக்கும் நமக்குத் துணை நிற்கின்ற அரசு - அந்த அரசின் சார்பில், பயிற்சி மையங்கள் நமது இந்தியா முழுவதிலும் தொடங்கப்படுகின்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றுதான், இங்கே இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற இந்த விழா என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். குறிப்பிட்டதைப் போலவும், நம்முடைய கப்பல் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் எடுத்துக் காட்டியதைப் போலவும், இந்தியாவிலே விவசாயத்திற்கு அடுத்ததாக இருப்பது ஜவுளித் துறை. ஜவுளித் துறைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது கைத்தறித் துறை. கைத்தறியாக இருந்தாலும், விசைத்தறியாக இருந்தாலும், இந்தத் துறைதான் அடிப்படையாக உள்ள துறை என்பதை எவரும் மறுத்திட இயலாது. அதனால்தான், கைத்தறியை வளர்க்க வேண்டும், கைத்தறிக்கு ஒரு செல்வாக்கு பெருக வேண்டும், இந்தியா முழுவதும் கைத்தறிக்கான சந்தை வளர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், கைத்தறித் துணிகளை மக்கள் வாங்குவதற்கான ஊக்கத்தை ஏற்படுத்த, அவரே முன்னின்று அவரும், எங்களைப் போன்ற கழகத்தினுடைய முன்னணியினரும் முன்னின்று; கைத்தறித் துணிகளைத் தோளிலும், தலையிலும் சுமந்து ஊர்

ஊராக விற்று, அப்படி விற்ற காரணத்தால், கைத்தறிக் குணிகளை வாங்க வேண்டுமென்ற உணர்வு நம்முடைய மக்களுக்கு ஏற்பட்டு, கைத்தறிக்கு ஒரு செல்வாக்கு வளர்ந்தது.

எப்படி கதரையே கட்டவேண்டும் என்று காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அன்றைக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, அந்த உறுதியை மேற்கொண்டு அவர்களும், இன்று வரை கதராடையை அவர்களுடைய உடைகளாக அமைத்திருக்கிறார்களோ, அதைப்போல, இங்கே வாசன் அவர்களைக்கூட பார்க்கிறீர்கள். வாசன் அவர்களுடைய தந்தையார் – என்னுடைய அருமை நண்பர் மறைந்த மூப்பனார் அவர்கள் கதராடையோடுதான் வருவார்; அதிலே அவர் அழகாகத் தோன்றுவார். ஏற்கெனவே வசீகரமான மூப்பனார் அவர்களை, கதராடையோடு தோன்றும்போது பார்த்தால், எனக்கே மேலும் மேலும் அவர்மீது பற்றும், பாசமும் ஏற்படும். ஏனென்றால், அவர்களுடைய இயக்கத்தில் எதை உடையாக அணியவேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ, அந்த உடையை அணிந்து வருவார் மூப்பனார் அவர்கள். அவருடைய செல்வன் நம்முடைய வாசன் அவர்களும், எப்போதும் அதே உடையில் வருகிறார்.

இங்கே பரிதி இளம்வழுதி சொன்னார். ஒரு கோரிக்கை வைத்தார். என்ன கோரிக்கை என்றால், நானும், நம்முடைய தயாநிதி மாறனும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கென்று ஒரு கோரிக்கை வைத்தார். நான் அவருக்கு ஒரு கோரிக்கை வைக்கிறேன். “தயவு செய்து இனிமேல் நீ தொடர்ந்து கைத்தறியையே கட்டு” என்ற ஒரு கோரிக்கையை (பலத்த சிரிப்பு) நான் அவருக்கு வைக்கிறேன். வாய்ச்சொல் மாத்திரம் போதாது. எதையும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமேயானால், செயல்படுத்த வேண்டுமேயானால், அதன்படி நாம் நடந்து காட்ட வேண்டும். கேட்டால் சொல்வார். “நான் வேட்டி கட்டினால்தானே கைத்தறியை உடுத்த முடியும்.

பழைய காலத்தில் சட்டசபையில் என்னுடைய வேட்டீக்கே ஆபத்து வந்த காரணத்தினால்தான், (சிரிப்பு) நான் இந்த பேண்ட் போட ஆரம்பித்தேன்’’ என்று சொல்லக்கூடியும். இப்போது அந்த ஆபத்து இல்லாத காலத்தில் கூட ஏன் அதையே கடைபிடிக்க வேண்டும். ஆக, ஆபத்து இல்லாத காலத்தில் கைத்தறி கட்டினால் பரவாயில்லை என்ற உறுதி, உடையிலே கூட என்ன உறுதி; மற்றோர் – அனைவரும் வியப்படைந்து பாராட்டுகின்ற, போற்றுகின்ற முறையிலே நான் இந்த விழாவில் நம்முடைய தோழர்கள் மாத்திரமல்ல. தமிழர்கள் அனைவருமே, கைத்தறியாளர்களும் தமிழர்கள்தான்; அவர்களுடைய வாழ்வும் நம்முடைய வாழ்வுதான் – அந்த வாழ்வு சிறக்க அனைவரும் கைத்தறி ஆடையைப் பயன்படுத்தி, அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிப்போம் என்ற உறுதியை இதுபோன்ற விழாக்களிலே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு; மத்திய அரசின் மூலமாகப் போடப்பட்டுள்ள இந்தத் திட்டம் – அந்தத் திட்டத்திற்குத் துணையாக தமிழக அரசும் இருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தப் பயிற்சி பெறுகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும், 2000 ரூபாய் ஊக்கத் தொகையாக தமிழக அரசு வழங்கவுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இதிலே தமிழகம், மத்திய சர்க்கார் என்றெல்லாம் பிரித்துப் பார்க்காமல், பிரித்துப் பார்ப்பவர்கள் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கட்டும்; ஒன்றாக இருக்கும் நாம், ஒன்றாகவே பார்ப்போம் என்று கூறி இந்த அருமையான விழாவை ஏற்பாடு செய்த தம்பி தயாநிதி மாறனுக்கும், இதிலே கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன், வணக்கம் !

வெளியீடு-இயக்குநர், செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை, சென்னை-9

